

Els dijous del Cineclub

30 de gener, 2025 Sessions: 20.00 i 22.30 h

Documental: especial Mil·lenari de Montserrat

Montserrat, integral, 107

Biel Macià, 2024

Sinopsi

Dos amics escaladors exploren el màgic massís de Montserrat amb l'objectiu d'unir tots els cims de la seva silueta nord d'una tirada. Després de gairebé dos anys de preparació i d'estudi sobre el terreny, es llancen a l'aventura. Escalades complexes, ràpels, nits al ras i molts moments de risc els caldran per afrontar una fita mai assolida en la història... Però ¿aconseguiran finalment culminar les 107 agulles en 7 dies?

Fitxa tècnica

Direcció:Biel Macià
Guió:Biel Macià
Fotografia:Joel Badia, David Escobar
Música:Arnau Ferrer
Banda sonora: Arnau Ferrer,
Ariadna Clapès,
Dríade Grup vocal,
Orquestra OSTO
Idioma:.....Català
País:Espanya
Durada:85 minuts

Fitxa artística

Enric Vilajosana
Biel Macià

**Presentació i col·loqui
amb el director
Biel Macià**

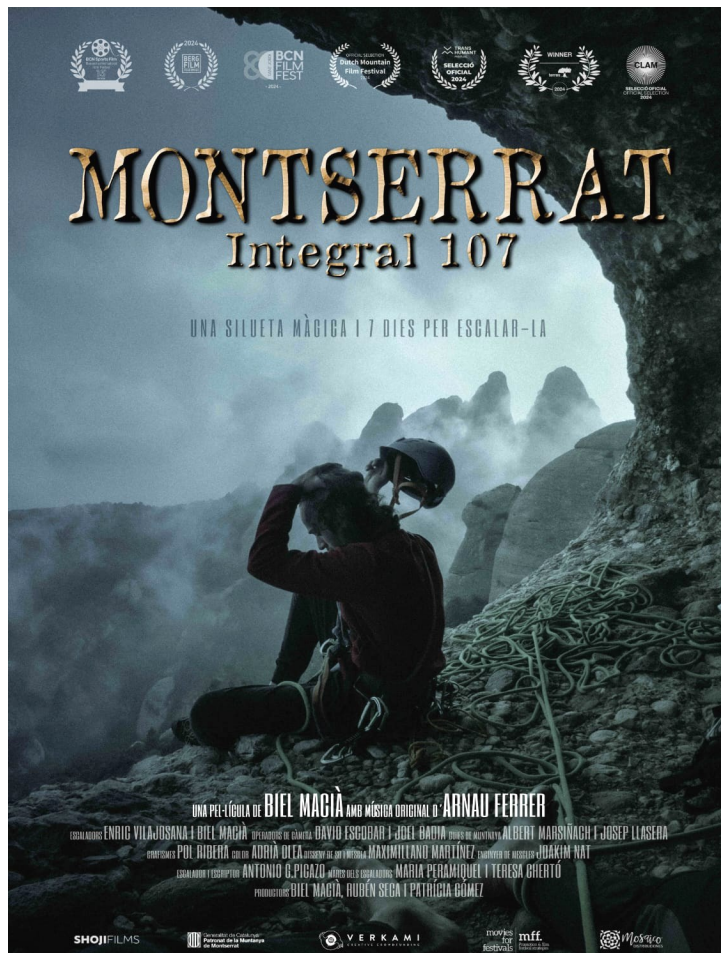
cineclub_sabadell

www.cineclusabadell.org

cinceclubsabadell@gmail.com

MONTSERRAT, INTEGRAL 107:

EL GOIG DE VIURE PERILLOSAMENT

El film *Montserrat, Integral 107* és la narració de l'acompliment feliç d'una fita històrica: escalar seguides les 107 agulles de la cara nord de Montserrat en només 7 dies. Ens equivocariem, però, si penséssim que som davant un nou documental sobre muntanya. Som, sobretot, davant d'una declaració d'amor a la natura, davant de la reivindicació d'un estil de vida lliure i sincer, davant d'un cant a l'amistat sense fissures i a l'alegria de sentir-se viu, conceptes o valors tots ells viscuts des de la màgia

d'una muntanya única, la bellesa de la qual queda enaltida per unes imatges i una banda sonora excepcional, que ressegueixen una proesa no aconseguida fins ara.

Però per a un resultat tan brillant cal molt d'esforç. Si l'aventura dels escaladors Enric Vilajosana i Biel Macià -director, guionista i editor de l'obra- tingué lloc del 19 al 25 d'agost del 2021, la preparació prèvia cim a cim i el muntatge posterior han implicat quatre anys d'ardua feina. No es tracta, doncs, d'una improvisació impulsiva, sinó d'un treball mil·limetrat que ha comptat amb l'assessorament dels millors coneixedors de la muntanya. I el resultat no s'explicaria sense l'entrega absoluta

de càmeres agosarats (David Escobar i Joel Badia) o sense la música d'Arnau Ferrer, paral·lela a les vicissituds viscudes o, com s'explica en el quadernet informatiu, amb "melodies que identifiquen conceptes, moments o personatges de la història", contrastant la mística i la lírica dels fets narrats amb el registre èpic, sense acostar-se, sortosament, al tràgic.

No tenim, doncs, un relat amb uns protagonistes -els dos escaladors- i una antagonista, la muntanya serrada. Per molt que aquesta es mostri inclement, el massís no és un mer escenari sinó el personatge principal, sinècdoque alhora de la natura en estat pur, objecte de goig i de contemplació per part dels joves, però també objecte d'admiració i de temor per part de l'espectador. I la proesa física realitzada no és sinó una manera d'homenatjar Montserrat, natura i cultura, en la coincidència de la celebració del seu Mil·lenari.

Des de molts punts de vista, les diferents càmeres (tan sols els escaladors en duen tres al damunt) evidencien l'amenaça dels abismes, l'enigma de les boires o una geografia impenetrable en què els escaladors són com una salvatgina més, aguaitats per drons alats. Punts de vista que no fan sinó infondre en l'espectador el sentiment mixt d'admiració per

uns herois que, com en els mites antics, fan gestes incommensurables, però també d'horror per com arriuen tan fàcilment el bé més preuat: la vida.

Si esgarrifa l'espectador l'ascensió diürna o àdhuc nocturna, el cor s'entendrex amb els *flashbacks* a la infantesa o amb l'empatia amb l'equip quan s'aplega per sopar o dormir a cel obert. Mai l'esgotament està renyit amb el bon humor. I tot batega al compàs d'una música extraordinària, sobre la qual una crítica de Filmaffinity conclou: "La hazaña montañera no puede separarse de una banda sonora arrebatadora que, si en los créditos firmara Hans Zimmer, uno lo podría creer." De fet, la part musical és tan remarcable que ja s'han esgotat gairebé les entrades per al pròxim concert al gran Kursaal de Manresa (amb una orquestra d'una quinzena de músics i una coral).

Biel Macià, l'ànima del projecte, és un atleta i un poeta que s'expressa audiovisualment. Ha crescut entre càmeres i programes d'edició, fent de model o d'*stunter* en films. La seva set aventurera l'ha dut a fer reportatges arreu del món (alguns en preparació), sovint posant en pràctica la seva habilitat en parkour. Podríem dir que Biel en *Montserrat, Integral 107* ha posat tota la carn a la

graella, en sentit propi i també figurat. La pel·lícula encarna la seva filosofia de vida, tan ben expressada en una ressenya del Club Casino de Sant Andreu de la Barca: "[...] *Contemplació i acció juntes. Feia temps que no veia unes persones riure tan intensament, tot i vivint molts dies i moltíssimes hores amb el més mínim imprescindible per a la supervivència, sempre dins d'un escenari impressionantment auster, despullat de tota superficialitat*". En una escena Biel afirma: "Això és aventura. La resta són ximpleries" i, en un altra, assegura que si no assumim riscos ens perdrem coses importants de la vida.

El film és, en conclusió, una joia audiovisual d'homenatge a la muntanya de Montserrat, horitzó hipnòtic dels catalans, un àmbit ideal per a un film que embriaga l'espectador de bellesa i de vitalitat.

Josep Vives i Torrent

Propera pel·lícula:
**The man who shot Liberty
Valance**
06 de febrer 2025